

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/51/2015
Identifikačné číslo spisu:	6613219718
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6613219718.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: CD Consulting s. r. o., IČO: 264 29 705, so sídlom Nagano Office Center, K Červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha 3, Česká republika, zast. Frídrieh Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava proti žalovanej: D. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/X, R., zastúpená Centrom právnej pomoci, so sídlom Nám. Slobody 12, Bratislava, IČO: 30 798 841, v mene ktorej koná W. Q. U., vedúca kancelárie Centra právnej pomoci v Rimavskej Sobote, Čerenčianska 20, 979 01 Rimavská Sobota, o zaplatenie 1.999,-eur s príslušenstvom ,vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 4C/136/2013, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/46/2015 - 138 zo dňa 25. júna 2015 spojení s rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 4C/136/2013 - 48 zo dňa 30. mája 2014 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/46/ 2015-138 zo dňa 25. júna 2015 spojení s rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 4C/136/2013 - 48 zo dňa 30. mája 2014 z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému súdu Lučenec na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Lučenec (ďalej súd prvého stupňa) rozsudkom č. k. 4C 136/2013 - 48 zo dňa 30. mája 2014 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 1.999, - eur, ďalej zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne a 6%ročný úrok zo súm a v lehotách presne uvedených v prvej výrokovej vete rozsudku, ďalej zmenkovú odmenu vo výške 10,51,- eur, náhradu trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu vo výške 237,84,- eur a trovy konania na účet žalobcu vo výške 119,50,-eur, všetko v lehote 3 dní od doručenia rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že návrhom podaným na vyplnenom vzorovom tlačive „A“ v zmysle čl. 4 ods.1 Nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie), sa žalobca domáha voči žalovanej zaplatenia zmenkovej sumy vrátane príslušenstva (0,25 % zmenkového úroku denne a 6 % ročného úroku) ako nároku zo zmenky vystavenej žalovanou dňa 27. 9. 2010. Žalobca ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná. Zmenka bola vystavená na zmenkovú sumu 3,151,61,- eur, žalovaná ako vystaviteľka sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 23. 3. 2011,

zmenka bola opatrená doložkou „ na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Vystaviteľka zaplatila len sumu 230,-eur. Súd prvého stupňa postupoval v zmysle čl. 5 ods. 1 Nariadenia a doručil žalovanej návrh spolu s fotokópiou zmenky a tlačivom „C“ na odpoveď. Žalovaná prevzala zásielku dňa 14. 3. 2014, k návrhu v tlačive na odpoveď sa vyjadrila tak, že pohľadávku žalobcu neakceptuje, vec je v exekučnom konaní č. EX 14022/12. Skutočnosti zistené z listinných dôkazov posúdil súd prvého stupňa podľa čl. I. § 5ods. 1, 2 a 3 § 10, § 11 ods. 1, § 17, § 33 ods. 1 a 2, § 34 ods. 1, § 48 ods. 1, § 75 zák. č.191/1950 Zb., zákon zmenkový a šekový a podľa § 495 Občianskeho zákonníka. Po zhodnotení zmenky predloženej žalobcom dospel súd prvého stupňa k záveru, že ide o zmenku platnú, s jednoznačne vyznačeným dátumom splatnosti, pričom žalovaná ako dlžníčka nepreukázala, že žalobca ako nový majiteľ zmenky konal pri jej nadobudnutí vedome na škodu žalovanej, nepodala žiadne námietky vyplývajúce z jej vzťahu k žalobcovi a ani zo záväzkového právneho vzťahu, ku ktorému sa zmenka viazala. Keďže žalovaná nevzniesla voči žalobcovi námietky, že k indosácii došlo na škodu žalovanej, preto súd prvého stupňa neposudzoval základný vzťah medzi žalovanou a pôvodným veriteľom- spoločnosťou POHOTOVOST s. r. o.. Súd prvého stupňa zdôraznil úpravu ust. § 17 zákona zmenkového a šekového, ktorý vyjadruje zásadu abstraktnosti zmenkových záväzkov, ide teda o záväzky celkom oddelené od všeobecne záväzkových vzťahov, ktoré viedli k vystaveniu zmenky. Pokiaľ aj zmenka bola vystavená v rozpore s § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorej bolo možné na zabezpečenie spotrebiteľského úveru zmenku so zmenkovou sumou vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, s poukazom na § 4 ods.7 zák. č. 258/2001 Z. z. to nespôsobovalo neplatnosť zmenky, malo to však za následok vznik nároku na náhradu škody voči veriteľovi. Nakoľko právna úprava zmenkového práva neumožňuje súdu bez podania námietok dlžníkom prelomiť zásadu uvedenú v § 17 zákona zmenkového a šekového, nemohol sa súd zaoberať základným záväzkovým vzťahom, aj keď má charakter spotrebiteľského vzťahu. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešným účastníkom priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej odvolací súd), na odvolanie žalovanej, rozsudkom č. k. 43Cob/46/2015- 138 zo dňa 25. júna 2015 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa s tým, že lehotu na plnenie mení tak, že žalovaná je povinná žalobcovi sumy uvedené vo výroku rozsudku vrátane príslušenstva a náhrady trov konania zaplatiť v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne právne posúdil. Odvolací súd súhlasí so súdom prvého stupňa v tom, žalobcom v konaní predložená zmenka je platnou zmenkou, obsahuje všetky náležitosti, tzv. zmenky vlastnej v zmysle čl. I. § 75 zák. č. 191/1950 Zb. (zákon zmenkový a šekový). Pokiaľ žalobca žiadal v konaní uhradiť nižšiu zmenkovú sumu a to 1.999,-eur, nie je to v rozpore s jeho právami zo zmenky. Právo na 0,25 % denný úrok z omeškania vyplýva priamo zo samotnej zmenky, právo na zaplatenie 6 % ročného úroku je zakotvené v čl. I. § 48 ods. 1 zákona zmenkového a šekového (majiteľ zmenky môže postihom žiadať zmenkový peniaz s úrokmi, pokiaľ boli dohodnuté, 6 % ročný úrok odo dňa splatnosti, prípadné náklady protestu a podaných správ ako aj odmenu vo výške 1/3-iny % zmenkovej sumy). Žalovaná v konaní nepreukazovala, ale ani netvrdila, že na zmenku zaplatila nejakú úhradu. Žalobca si uplatnil právo zmenky ako indosatár, a preto nie je povinný v tomto konaní preukazovať existenciu záväzkového vzťahu, v súvislosti s ktorým bola zmenka vystavená (v tomto prípade vzťah vyplývajúcej z úverovej zmluvy uzavretej medzi spoločnosťou POHOTOVOST s. r. o. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou). Predmetom sporu nie je nárok z úverovej zmluvy, ale nárok zo zmenky, ktorá indosáciou stratila charakter zabezpečovacej zmenky a nadobudla charakter zmenky na plnenie. Odvolací súd súhlasí s postupom súdu prvého stupňa, ktorý neposudzoval základný vzťah medzi žalovanou a spoločnosťou POHOTOVOST s. r. o.. Ďalej odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnej veci nie je potrebné konanie prerušiť za účelom predloženia žalovanou v odvolaní navrhovanej prejudiciálnej otázky Európskemu súdnemu dvoru. Povaha zmenky ako abstraktného cenného papiera, prísne oddeleného od kauzálneho dôvodu vystavenia zmenky, je vysvetlená historickým vývojom zmenky, ktorý bol podmienený jej primárnym účelom. Zmenka sa vyvinula ako cenný papier, ktorý predstavuje pre jej aktuálneho majiteľa právo na zaplatenia sumy

uvedenej na zmenky, a to od osoby, ktorý je priamym zmenkovým dlžníkom. Toto právo majiteľa zmenky musí byť nespochybniteľné a na jeho preukázanie preto stačí predloženie zmenky. Predpisy zmenkového práva sú zhodné v tom, že pre vystavenie platnej zmenky musia byť dodržané veľmi prísne formálne pravidlá, na druhej strane však uplatnenie nárokov z platnej zmenky musí byť jednoduché a rýchle. Zmenkové právo obsahuje poistku proti jeho zneužitiu majiteľom zmenky, v prípade, ak tento nekoná voči dlžníkovi v dobrej viere, resp. chce ho priamo poškodiť. Taká je úprava § 10 ZZŠ, ktorý umožňuje dlžníkovi napadnúť nedodržanie vyplňovacieho práva pri vydaní neúplnej zmenky, ako aj § 17, ktorý v prípade postúpenia zmenky zachováva pre dlžníka možnosť uplatniť voči majiteľovi zmenky námietky, založené na vzťahu dlžníka s prvým majiteľom zmenky. V oboch týchto prípadoch však musí dlžník tieto svoje práva uplatniť vznesením námietok a preukázaním namietaných skutočností, teda že majiteľ, ktorý si zmenku voči nemu uplatňuje ju nadobudol zlomyseľne alebo sa previnil hrubou nedbanlivosťou, alebo pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Vo všetkých ostatných prípadoch je dlžník povinný splniť svoj bezpodmienečný sľub, že zaplatí zmenkovú sumu do rúk toho, kto predloží zmenku na platenie v čase jej splatnosti, pričom pri vystavení zmenky dlžník nemôže vedieť, kto bude jej majiteľom v čase splatnosti a musí si byť toho vedomí. Pokiaľ však ide o zmenku predloženú v konaní žalobcom, nie je daný právny priestor na to, aby súd ex offo preskúmal zmluvu a prípadne nekalé zmluvné podmienky medzi pôvodným veriteľom zo zmenky POHOTOVOST s. r. o. a žalovanou ako dlžníkom. Indosáciou zmenka stratila akýkoľvek zabezpečovací charakter, stala sa zmenkou na platenie.

Na základe uvedených záverov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa pokiaľ ide o žalovanej uloženú povinnosť zaplatiť zmenkovú sumu vrátane príslušenstva a náhrady trov konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil. Pokiaľ ide o v rozsudku stanovenú lehotu na plnenie do 3 dní od doručenia rozsudku, odvolací súd túto zmenil tak, že žalovaná je povinná splniť uloženú povinnosť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Úprava Nariadenia neobsahuje lehoty na plnenie, s poukazom na čl. 19 Nariadenia je preto potrebné postupovať podľa úpravy vnútroštátnej, a to zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (konkrétne § 160 ods. 1 O. s. p.). O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1 O. s. p.

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 03.08. 2015.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaná (ďalej aj dovolateľka). Namietala procesné a hmotnoprávne pochybenia súdu prvého stupňa ako aj odvolacieho súdu podľa § 237 písm. f/ O. s. p. v spojitosti s § 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p. ako aj vady v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p. Postupom súdu tak došlo k zásahu do práva podľa čl. 46 ods.1 Ústavy SR a rovnako práva podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach, nakoľko sa okresný ani odvolací súd nezaoberal spotrebiteľskou rovinou sporu, pričom opomenul rozsiahlu právnu úpravu oblasti nielen slovenských, ale aj európskych právnych noriem. Pri svojom rozhodovaní krajský súd sa podľa názoru žalovanej rovnako dostatočne procesne nevysporiadal so žiadosťou na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev. Za závažnú okolnosť, resp. dôvod predloženia predmetnej prejudiciálnej otázky je fakt, že pôvodný majiteľ zmenky, spoločnosť POHOTOVOST, s. r. o. hromadne indosuje zmenky na zahraničný podnikateľský subjekt CD Consulting, s. r. o., čím nepriamo obchádza platnú právnu úpravu ochrany spotrebiteľa. Žalovaná pokladá predmetnú prax za mimoriadne závažné narušenie právnej istoty a zneužitie práva, pričom je de facto otvorený priestor pre viac ako dvojnásobné vymoženie pohľadávky - na základe jednorazového poskytnutia úveru je tento možné vymôcť súdnym konaním na základe úverovej zmluvy a druhýkrát na základe indosovanej zmenky. Ďalej poukázala na skutočnosť, že konanie bolo začaté návrhom na základe Nariadenia, pričom súd prvého stupňa nemal postupovať na základe jediného dôkazu - zmenky, ale mal vyzvať žalobcu na doplnenie ďalších informácií a dôkazov. A v prípade ak žalobca nepredloží ďalšie dôkazy okrem zmenky, súd prvého stupňa nemal predmetný nárok posudzovať podľa zákona zmenkového a šekového. Navyše podľa názoru žalovanej bol súd prvého stupňa nepríslušný na rozhodnutie, nakoľko nie je zmenkovým súdom podľa § 10 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov. Dovolaťka ďalej argumentovala poukazom na ust. § 7 zákona zmenkového a šekového, v zmysle ktorého je možné prehlásiť zmenku za nevykonateľnú, resp. absolútne neplatnú,

nakoľko skutočnosť, že v čase vystavenia zmenky samotný zákon č. 258/2001 Z. z. v § 4 ods. 6 precizoval použitie zmenky v spotrebiteľských vzťahoch. Podľa žalovanej pôvodný veriteľ nepochybne zmenku vyplnil v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona a následne ju indosoval, čím prakticky znemožnil účinnú obranu spotrebiteľa voči zmenkovej sume a zmenke ako takej. Tento postup podľa dovolateľky napĺňa znaky nekalého konania a nepriameho obchádzania zákona. Namietala tiež aj všeobecné podmienky úveru, ktoré obsahujú neprijateľné zmluvné dojednania, ktoré žiada, aby súd preskúmal. Navrhla, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu a vec vrátil súdu prvého sna ďalšie konanie. Zároveň žiadala priznať náhradu trov vo výške 276,78 eur podľa priloženého vyúčtovania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods.1 veta druhá O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho. V zmysle ust. § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v procesnej forme rozsudku, je prípustné, ak je ním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O. s. p.) alebo rozsudok odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.), alebo rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

Dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu znaky vyššie uvedených rozhodnutí nemá. V prejednávanej veci odvolací súd síce rozsudok Okresného súdu Lučenec ako súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdil, avšak vo výrokovej časti prípustnosť dovolania nevyslovil. Rovnako nejde o potvrdenie takého rozsudku prvostupňového súdu, ktorým by súd prvého stupňa vo svojom výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p., vzhľadom na ktorú skutočnosť je nepochybné, že dovolanie žalovanej v zmysle § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. prípustné nie je.

S prihliadnutím na ust. § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p. (či už to účastník konania namieta alebo nie). Najvyšší súd Slovenskej republiky sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O. s. p.. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia, majúcich za následok tzv. zmätočnosť rozhodnutia. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O. s. p. vylúčené.

Žalovaná v dovolaní namieta existenciu vady konania uvedenú v § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. t. j. pred súdom prvého stupňa ako aj druhého stupňa jej bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom možno vo všeobecnosti rozumieť taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi znemožnila realizácia tých procesných práv, ktoré sú mu Občianskym súdnym poriadkom priznané za účelom zabezpečenia jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. významná sa jedná

najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca ako indosatár si uplatnil právo zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná dňa 27.09.2010 vo Filákovke na zmenkovú sumu 3 151, 61 eur, pričom sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku 0,25% denne, zmenka bola vystavená „bez protestu“. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia. Za miesto splatenia bolo určené miesto prvého zmenkového veriteľa - POHOTOVOSTĽ s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava Žalobca si pohľadávku uplatnil podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady / ES/ č. 861/2007 z 11. júla 2007 /, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

Žalovaná v dovolaní namietala, že záväzok zo zmenky vznikol na základe zmluvy o úvere, uzavretej so spoločnosťou POHOTOVOSTĽ, s. r. o. Bratislava zo dňa 27.09. 2010, pričom predmetný úver jej bol poskytnutý ako spotrebiteľovi, na ktorého sa vzťahuje ochrana podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho vzhľadom na príslušný procesný postup v zmysle Nariadenia ako aj právny základ predmetného vzťahu bol súd povinný vyzvať žalobcu na doplnenie jeho podania ako aj predloženie ďalších dôkazov.

Z článku 19 Nariadenia, ktorého ustanovenia je potrebné aplikovať na predmetné konanie vyplýva, že pokiaľ nie je stanovené inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Je zrejmé, že pri postupe podľa Nariadenia je súd povinný rešpektovať právo na spravodlivý proces a zásadu kontradiktórnosti konania, a to najmä pri rozhodovaní o potrebe ústneho pojednávania a o spôsobe a rozsahu dokazovania, ktoré je nevyhnutné pre vydanie rozhodnutia / čl. 9 Nariadenia /. Nariadenie nevyklučuje z vecnej pôsobnosti spotrebiteľské spory, v ktorých spotrebiteľ môže byť účastníkom na strane žalobcu alebo žalovaného.

Z čl. 4 odsek 4 Nariadenia vyplýva, že ak sa súd domnieva, že informácie, ktoré poskytol žalobca, nie sú dostatočne jasné alebo primerané, umožní žalobcovi predložiť určené doplňujúce informácie alebo doklady v lehote, ktorú mu určí.

V predmetnej veci žalobca nepožadoval vydanie zmenkového platobného rozkazu. Nariadenie možno preto považovať za procesný prostriedok, ktorým možno urýchliť konanie, čo však nebráni súdu postupovať s rešpektovaním vyššej ochrany spotrebiteľa, na ktorého sa vzťahuje ochrana podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, do ktorých bola transponovaná smernica č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, vykonaním potrebného dokazovania.

V spornom prípade konajúce súdy vychádzali výlučne zo skutočnosti, že predmetom konania je právo žalobcu zo zmenky ako abstraktného cenného papiera, oddeleného od dôvodov jej vystavenia bez doplnenia podania žalobcu o skutočnosti, umožňujúce zohľadniť existenciu právnej úpravy, týkajúcej sa spotrebiteľských úverov a ochrany spotrebiteľa, v dôsledku čoho bolo porušené právo žalovanej na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Je preto daná existencia namietaného dovolacieho dôvodu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

Na námietku dovolateľky, že súd prvého stupňa nebol príslušný na rozhodnutie o veci, nakoľko nie je zmenkovým súdom podľa § 10 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov, dovolací súd poukazuje na to, že uvedené zákonné ustanovenie upravuje miestnu príslušnosť súdu (výlučnú), pre skúmanie ktorej platia ustanovenia § 105 ods. 1 až 5 O. s. p.

O čiastočnom späťvzátí podanej žaloby a s ním súvisiacu zmena petitu, ktoré podal žalobca podaním zo dňa 01.04. 2016 doručené dovolaciemu súdu dňa 15. 04. 2016 sa bude zaoberať súd prvého stupňa v

zmysle ustanovenia § 96 O. s. p.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa podľa § 243b ods. 3 O. s. p. a § 243b ods. 4 veta za bodkočiarkou O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách pôvodného ako aj dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 veta tretia O. s. p.).

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.